

*Kézirat nem semmisül meg, mondja
Bulgakov. De amit egyenesen gépbe
írnak, és talán nincs is nyoma
az elektromosságon kívüli valóságban?*

*Nem a valóságról van szó,
ami kedvelvevő tapasztalati
tények összege. A világ
valóságon kívüli fonatáról.
Itt áramolnak az angyalok,
és ha nemes anyagukat
valami beszennyezi: az ördög.
Mindaz, amit csinálok,
ide ereszti gyökerét, és
innen csavarodnak gyökerek
föl abba. Nemcsak a fa él
a földből, a föld is a fából, tudjuk.*

*Lehullt leveleimmel beterítem
magam körül a talajt. Most épp
süt a nap. De majd sokan jönnek
erre, emberek, kutyák, esők. Hadd
rugdalják csak az avart, dobáljanak
egy botot a kutyájuknak. Azt se
veszem észre, ha a leveleket
halomba hordják és elégetik.*

HALASI ZOLTÁN

Bologna

(részlet)

V.

*Kié ez a fej, kié ez a szempár;
Aesculapius szentélyébe hozták?
És ez az újságfoszlányt szorító kéz;
a bosszúálló Mars elébe tették?
Hát ez a füil, ezt Minervának szánták?
Ezt a szandálos lábat Herculesnek?
Ez az emlő itt, Junótól tejet kér,
ez a sok anyaméh meg gyermekáldást?
És ezek a belek itt; Jupiterhez
könyörögnek, szűnjön a szorulásuk?
Votum solvit laetus libens merito?*

*Ezek a fejek sose kaptak migrént,
ezek a szemek nem csíráztak árpát,
ezek a kezek nem erőtlenedtek,
ezek a fülek nagyot nem hallottak,
ezek a lábak nem roskadtak térdre
gyógyításért, egészségesek voltak,
ezek a mellek tejet bőven adtak,
ezek a belek itt jól emésztettek,
ezek a méhek magzatot hordoztak,
amíg a szellem szét nem marcangolta
véletlenszerű testhez tartozásuk.*

*Átlátszó szénrögöknek látszó lelkek,
megfeketedve vagy bronzvörös színben,
ragyogó foszlányok szélben pörögve,
hamucsomók, szárnyaló porfelhőben,
felszálltok és szemlélitek az Egyet,
keringő idők szellemei lesztok,
az ásványok hamujából a hangzás
eleven gondolkodó szervet formál,
egész valótok kerubként sugárzik
teremtőtök ölében elpihelve,
elégetve vagy vonatsínhez kenve.*

*Felgyűrődik a hullámbádog égbolt,
arcokba fény robban, majd lila lángot
látnak, széles zsarátnokgyűrűt körben,
szupernovát, fehér-pirosan lángol
a kavargó csillaganyagba zárt hó,
opál kerék sugarakat lövell szét,
a Napba néznek és a Nap beléjük,
forogni kezd a bíbor láng övezte
tüzes kerék, cikkcakkban kezd zuhanni,
birodalmak, futó egyeduralmak
roskadnak térdre a hegyi keresztnél,
a hónap első szombatján imádkozz.*

*Karcsú fagylalttölcsér vagy fáklya úszik,
a hajtóláng vérszínű legyezője,
vörös kígyófürtök, fölötte csillag,
szögben találkozol a fény sugarával,
csillagszivárvány izzó darabokban
a tenger habján, a sivatag égen,
hétbástyás koszorúval koronázva,
elképzelhetsz egy Veronika-kendőt,
kétfelől tépik, keletről-nyugatról,
a kereszt két karja alatt két angyal,
kezüikben üvegganna tele vérrel.*

A bolognai pályaudvaron
1980. augusztus 2-án vég-
rehajtott pokolgépes me-
rénylet 85 ember halálát
okozta, további kétszázan
megsebesültek. (A szerk.)